

Instytut Pamięci Narodowej

https://ipn.gov.pl/pl/publikacje/periodyki-ipn/dodatki-historyczne-do/9770,Adam-Doboszynski-60-rocznica-meczen
skiej-smierci.html
03.05.2024, 09:58

Adam Doboszyński - 60. rocznica męczeńskiej śmierci

PLIKI DO POBRANIA

[Adam Doboszyński - 60. rocznica męczeńskiej śmierci - „Nasz Dziennik”, 7/2009 \(26\) \(pdf, 4.17 MB\)](#)

Dodatek historyczny IPN

Nasz Dziennik 7/2009 (26)

Adam Doboszyński – 60. rocznica męczeńskiej śmierci

Dziś przypominamy niezwykłe baranę i kontrowersyjną sylwetkę wybitnego działacza narodowego Adama Doboszyńskiego (1904-1949), żołnierza, myśliciela i publicysty. Stanowił wzór niepoprawnej politycznej postawy wobec każdej władzy, która przedkładała kompromis nad bezwzględnością walki o wolność i wierność własnym przekonaniom. Zamordowany w majestacie komunistycznego prawa po procesie pokazowym w 1949 roku. Pisany N2 – w dokończeniu sensacyjnej historii Funduszu Obrony Narodowej – o procesach oficerów oskarżonych o udział w spisku wymierzonym w PRL.

Dr Krzysztof Kaczmarek (IPN Rażesów)

Historia pisma „Walka”

I listu otwartego
Adama Doboszyńskiego
do prezesa Władysława Raczkiwicza
i gen. Kazimierza Sosnkowskiego

Od października 1941 r. do listopada 1943 r. Adam Doboszyński wraz z Zygmuntem Protasiewiczem (późniejszym dyktando Ruchu Narodowo-Radykalnego „Jasność”) redagował i wydawał pismo „Walka”. Stworzyła ona naj-głębszą krytykę narodowego planu „Jasność” wydawanego w Warszawie w Londynie (od sierpnia 1940 r. do czerwca 1941 r.) przez ks. Stanisława Budkę. Z własnej Doboszyński współpracował od czasu przyjazdu do Wielkiej Brytanii w końcu października 1941 roku. W prowadzeniu pisma do „Jasności” wstąpił w końcu października 1941 roku. W prowadzeniu pisma do „Jasności” wstąpił w końcu października 1941 roku. W prowadzeniu pisma do „Jasności” wstąpił w końcu października 1941 roku.

W świetle prawa angielskiego „Walka” była pismem nielegalnym. Wydawana była jednak w konspiracji wobec cywilnych i wojskowych władz polskich. Podkreślony charakter pisma wynikał zarówno z charakteru polityki stosowanych przez Ministerstwo Informacji i Dokumentacji (MIID) na uchodźców (zabranie praktycznej parafianco nagrody oraz ukazywanie i represje wymierzone w „Jasność” i „Walka” w odniesieniu do wyjątkowo do zaproszenia wydawania tego pisma, jak również – a może przede wszystkim – z faktu, iż większość autorów i współpracowników „Walki” pozostawała w czynnej służbie wojskowej.

Do czasu ukazania się w lutym 1942 r. numeru redyktorskiego „Walki” z listem otwartym Doboszyńskiego i apelowaniem nazistka Protasiewicza jako redaktora tego pisma nie były znane personalia ani jego wydawcy, ani publikujących w nim autorów. Wiodącym pracownikiem pisma był m.in. ks. Stanisław Budka, int. Maciejewski, Władysław Palucki, int. arch. Jan Polinski, który był autorem wstępu „Walki” i Stanisław Wódek, były redaktor „Jasności”. Doboszyński, Protasiewicz oraz inni narodowcy podlegli powołaniu do wydawania, wydawania i konspiracji „zapomnianego politycznego” „Walki” znajdował się pod obserwacją kontrwywiadu wojennego oraz Departamentu Politycznego MIID. Socjalistom wydawało „Walki” interesowało się także brytyjskie. Istotnym było, aby pismo, wydawane w Wielkiej Brytanii, miało być „niezależnym” i „niezależnym” (bez skłonności do wyrażania sympatii do jakichkolwiek ideologicznych i politycznych prądów wewnątrz). Najbardziej cenne informacje były to konspiracyjne i historyczne Ruchu Młodych Oboz Wielkiej Polski (zwłaszcza obozów) i rozprawy zarówno o oboz Narodowo-Radykalny, jak również „młodych” Stronnictwa Narodowego „Walki” od pierwszego numeru, miało być z jednej strony głosząca konspiracyjną „młodych” oboz narodowego, z drugiej zaś trybuną ideologicznego pakietu Polacka, w tym również – o bardzo charakterystyczne – „narodowych” „młodych”.

Dokończona na s. 8